

Klokslag acht uur 's avonds kijk ik, op de bank gezeten, naar het journaal. Mijn kinderen zeggen dat papa naar het 'Heilige Journaal' kijkt: het is een serieuze zaak omdat hij altijd kijkt en ook nog eens alles uitvoerig becommentarieert. Mijn kinderen zien dit ritueel – kritisch kennis nemen van het nieuws – inmiddels als een burgerplicht. Ik vrees dat het in veel huiskamers niet anders is. De publieke zaak die iedere dag voorbij komt, beroert iedere private persoon nu eenmaal. Soms ontroert nieuws, soms irriteert het, soms verdooft het, soms motiveert het ook. Ten minste, zo beleef

ik het althans, installeert nieuws jezelf als een morele persoon; als iemand die aangesproken wordt op waarden, normen en overtuigingen die immers bespeeld worden door de gebeurtenissen van de dag.

Voor pastores, predikanten, geestelijk verzorgers verschilt de situatie met die van mij, of van welke andere burger op de bank voor de televisie ook, op ten minste drie manieren. Ten eerste hebben zij een normatief beroep: hun deskundigheid bestaat erin professioneel met deze waarden, normen en overtuigingen om te gaan. Vervolgens becommentariëren ze 'morele gebeurtenissen' niet vanuit de leunstoel, maar maken ze die 'in het wild' mee; ze zijn geen toeschouwer maar allereerst deelnemer. En ten slotte, niet onbelangrijk, ze vertegenwoordigen of behartigen specifieke waarden, bepaalde normen en bijzondere overtuigingen, die niet van de eigen persoon afhankelijk zijn maar van tradities en gemeenschappen. Dat maakt het vak mooi maar ook complex.

In deze editie van *Handelingen* gaan we op zoek naar kenmerken van het onopgeefbare domein binnen het vak van pastores, predikanten en geestelijk verzorgers: de ethische deskundigheid. De editieredacteuren merken op dat dit ethisch domein vaak onderbelicht blijft. Dat is de reden om in de opzet van dit nummer te vertrekken vanuit de morele praktijk, en na te gaan tot welke oordeelsvorming en besluitvorming deze casuïstiek leidt. Zodra dergelijke interpretaties aan de orde zijn, blijkt aansluiting bij interdisciplinaire theorievorming onontkoombaar. Dat is ook maar goed ook; we zijn immers niet slechts rituele toeschouwers maar professionele deelnemers bij de publieke zaak. <

*Hans Schilderman is hoofdredacteur van Handelingen, en hoogleraar Religie en Zorg aan de Faculteit Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen van de Radboud Universiteit Nijmegen.
h.schilderman@ftr.ru.nl*

